

Verslag Huttentocht Flevoland

Zaterdag 11 december

Biezenburcht – Giezenhut – Kapteinshut – Strandgaperscherm

Met tien deelnemers verzamelden we om 9.30 uur bij de parkeerplaats van de Biezenburcht langs de Zeewolderdijk. Met zonnig weer hadden we uitstekend zicht op het Harderwold, het Wolderwijd en eilandje De Biezen. Doorgaans is het Harderwold in deze tijd zeer druk met vogels. Helaas waren plassen en sloten dichtgevroren en waren alle watervogels verdwenen. Aan de rand van de plassen alleen enkele Grote zilverreigers zichtbaar.

Op het Wolderwijd waren vissers met het onderhoud van fuiken bezig; een fantastisch mooi gezicht!

We reden terug naar de parkeerplaats langs de Ganzenweg om naar de Giezenhut te lopen. In de zonbeschenen rietlanden zagen we af en toe Rietgorzen vliegen en hoorden we de "pwing" van Baardmannetjes. In de hut konden we ruimschoots plaatsnemen. Op de grote plas veel eenden zichtbaar, waaronder Krakeenden en (vrouw)tjes Nonnetjes. Ook hoorden we dichtbij de geluiden van een Watersnip.

Tenslotte reden we naar het vogelkijkscherm langs de Strandgaperweg. Hier scheen de zon mooi op grote groepen eenden. Tientallen Wintertalingen, rondzwemmende Slobeenden, groepen Smienten en Krakeenden waren mooi zichtbaar. Ook hier hoorden we dichtbij geluiden van een Watersnip. Deze vogel reageerde even op het snippengeluid dat met een telefoon gemaakt werd.

Daarna op weg naar de Kievitslanden om de Kapteinshut te bezoeken. In deze tijd zijn op de plas soms tientallen Krooneenden te zien, nu maar enkele exemplaren wat verstopt tussen het riet.

Om kwart over een kwam een koude mist opzetten en werd deze vogelexcursie beëindigd.

Tekst en foto's: Hans Fondse

Verslag jubileumexcursie Delta Schuitenbeek

Zaterdag 20 november

Met negen deelnemers liepen we om 9.30 uur vanaf de parkeerplaats bij Postillion Nulde over de dijk richting stoomgemaal van Putten.

Door de excursieleider Gert van Veldhuizen werd aan het begin uitleg gegeven over de Schuitenbeek en de in 2001 aangelegde Delta. Bedoeling hiervan was om het extreem nitraat- en fosfaatrijke water op natuurlijke wijze te laten zuiveren in de (riet)moerassen van de Delta. Daarvoor zijn duizenden rietstekken gepoot. Maar van die filterende functie van de Delta is niets terecht gekomen, vooral doordat de in groten getale aanwezige ganzen de uitlopende rietstekken onmiddellijk opaten. Wel zorgt het nieuw aangelegde dijkje ervoor dat het mineraalrijke water van de Schuitenbeek niet meer in het Nuldernauw terechtkomt. De ondiepe Delta is een zeer vogelrijk gebied geworden. Door IVN Nijkerk, KNNV Noordwest Veluwe en VBW Noord Veluwe is het bestand broedvogels in de periode 2002 – 2009 geïnventariseerd. In het eindrapport Broedvogels van de Delta Schuitenbeek worden de daar voorkomende soorten (broed)vogels genoemd en de veranderingen in soorten en aantallen beschreven.

Bij de excursie zagen we in het Delta gebied op afstand groepen watervogels. Dichtbij grote aantallen Kieviten en enkele Goudplevieren. Behalve verrekijkers hadden we ook drie telescopen bij ons, waardoor ondanks het sombere en vochtige weer Wilde eenden, Krakeenden, Bergeenden, Slobeenden, Pijlstaarten, Wintertalingen en een groepje Kleine zwanen te herkennen waren. Op een slikveldje liepen vier Witgatjes en enkele Bonte

strandlopers. Wat verder namen we enkele Grote zaagbekken waar en hoorden we het fluitende geluid van Smienten.
Al met al een wat winters beeld van de Delta.

Op de weilanden (aan de landkant) van de Putter polder zijn altijd veel ganzen te zien, alleen deze zaterdag waren jagers actief en waren de gewerschoten af en toe hoorbaar. Alle ganzen waren daardoor gevlogen en de polder was totaal zonder vogels.

Om half twaalf begon het licht te regenen en werd de excursie gestopt
Gert van Veldhuizen hartelijk bedankt voor de leiding van deze geslaagde excursie.

Foto's en tekst: Hans Fondse

Verslag van de paddenstoelenexcursie op 13 november 2021

Acht personen gingen met mooi weer het hek door op zoek naar paddenstoelen. Het was meteen al raak. Op een stobbe kwam de dennenbloedzwam voor met de daarop parasiterende kerntrilzwam plus het kleverig koraalzwammetje. Verderop groeide een exemplaar van de stekeltrilzwam op een stobbe, ook wel ijszwammetje genoemd.

Pagemantel – Dick Dooyewaard

Achter het volgende hek groeiden o.a. schubbige fopzwam, oranjerode stropharia, grote sponszwam, rupsendoder, gewone franjezwam en een oud exemplaar van de verfstuifzwam. Verder zagen we de citroenstrookzwam en de vossenbesbladgast. In de verte vloog een zwarte specht die hoog in een boom ging zitten. Ook twee grote sluipwespen werden gespot. In een gegraven gat naast het pad groeide een mooie grondster. Na afloop van deze geslaagde excursie kregen we een consumptie aangeboden, waarna we huiswaarts keerden.

Tekst: Annemarie Kooistra

Jubileumfeest

16 oktober

De afdeling bestaat 50 jaar en dat hebben we gevierd op zaterdag 16 oktober j.l.

We begonnen met een paddenstoelenexcursie. Omdat er zo'n geweldige belangstelling was hebben we drie gidsen gevraagd. Annemarie Kooistra, Loek Batenburg en Bert Tolsma, een goede bekende KNNV'er uit Zeist. Het aantal paddenstoelen was misschien nog niet overweldigend, maar er waren wel een aantal erg leuke soorten.

Weer terug in de Ontspanningszaal was de inwendige mens aan de beurt: koffie, thee met petit-fours met KNNV logo er op. Het geroezemoes van de vele aanwezigen maakte wel duidelijk, dat iedereen het erg naar zijn zin had.

Om vier uur opende de voorzitter officieel het feest en daarna konden we luisteren naar Henk Jan Zwart, bosbeheerder bij de gemeente Ermelo, die een boeiende lezing hield over 50 jaar bosbeheer rond Ermelo. Bosbeheer is geen kwestie van een paar jaar vooruitzien, maar van de lange adem. Je moet nu al nadenken wat je over 20 jaar wilt realiseren.

Er was ook een cadeau van de gemeente voor onze vereniging. Een prachtige kalender, speciaal bedoeld voor Evert van Elten, de maker van het bankje bij de Schaapskooi, dat wij donderdag 14 oktober aan de gemeente hadden overhandigd.

Over cadeaus gesproken: van Groei & Bloei kregen wij een walnotenboom aangeboden, die we een week later in de Natuurtuin Ermelo West hebben geplant. Ook kregen we een voucher voor een excursie van IVN Nijkerk, die we in het volgende kwartaal gaan inwisselen en een cadeaubon van NMP-Ermelo.

Een volgend hoogtepunt was de benoeming van Anne-Marie Fondse en Annemarie Kooistra wegens uitzonderlijke verdiensten tot erelid van de afdeling.

Volkert gaf een samenvatting van wat ze zoal gedaan hadden. Het was veel te veel om op te noemen. Maar alle aanwezigen waren het er over eens dat het een terechte beloning was voor alles wat ze in de loop der jaren hadden gedaan voor onze vereniging.

Toen was het tijd voor het diner. Nico Hoogteyling deelde, samen de keukenploeg, de door hem gemaakte soep uit. Natuurlijk een heerlijke paddenstoelensoep, helemaal in lijn met het feest.

Precies op tijd bracht Ling Fa het Chinese buffet, dat uitstekend smaakte. Als toetje was er nog een fruitsalade van De Goudreinet.

Als klap op de vuurpijl konden we het Jubileumnummer van het Linnaeusklokje aan iedereen meegeven. Een geweldig stuk werk niet alleen van een aantal schrijvers, maar vooral van de eindredactie Anne-Marie Fondse, Nico de Jong en Ati Vijge. Wie niet op het feest aanwezig kon zijn heeft het nummer inmiddels in de bus bezorgd gekregen, of krijgt het binnenkort.

Aan het eind alleen maar tevreden gezichten: zo'n feestje zouden we eigenlijk ieder jaar wel willen.

Tekst: Volkert Bakker

Foto's in dit artikel zijn gemaakt door Peter Langhorst.

Paddenstoelenexcursie, omgeving Drie

30 oktober 2021

Na een sprookjesachtige uitleg over het ontstaan van de naam Drie, trokken 14 deelnemers aan deze excursie in de stromende regen het Speulder en Sprielderbos in. Gelukkig werd het na een tijdje weer droog. Er stonden aardig wat soorten paddenstoelen in het bos. Eén daarvan was de amethistzwam. Op een dode beuk groeiden heel veel beukenkorrelkopjes. Deze soort is nog niet zo heel lang in ons land bekend. Een hoogtepunt was het plekje waar ongeveer 450 trechtercantarellen stonden: een rode lijstsoort.

Trechtercantarel

Bijna aan het einde van de wandeling kregen we de schubbig bundelzwam nog te zien; een parasiterende soort op beuk, die rondom de boom groeide.

Schubbig bundelzwam

Tekst en foto's: Annemarie Kooistra

Werk in de natuurtuin

23 oktober 2021

Vandaag kwamen de leden van de KNNV Werkgroep Landschapsbeheer helpen in de Natuurtuin Ermelo. Dat was zeer welkom want er is veel werk te doen. In het bos achter de vijver werden o.a. bomen gesnoeid en ongewenst opslag en dood hout verwijderd. Bramen langs het klompenpad werden gesnoeid. En op de wallen werd met een groot aantal leden ongewenste plantengroei verwijderd, zoals enorme braamstruiken, kweekgras en brandnetels. Samen met een aantal vrijwilligers van de natuurtuin werd met 6 kruitwagens een enorme vracht aan plantenmateriaal afgevoerd.

Direct na de koffie werd onder toezien van de aanwezigen een Walnotenboom geplant door 2 bestuursleden van Groei en Bloei. Deze boom is aangeboden aan de KNNV ter gelegenheid van het 50 jarig bestaan en heeft nu een mooie plek gekregen in de natuurtuin.

Na afloop van gedane arbeid was er erwtensoep en roggebrood voor de werkers. Dat was zeer verdiend en werd ook erg op prijs gesteld.

Verslag excursie Laarzenpad – Naardermeer (6.5 km)

Met vijf personen vertrokken we om kwart over negen vanuit Harderwijk naar de parkeerplaats bij de Karnemelksloot Naardermeer 7 bij Naarden. Het eerste gedeelte van het "laarzenpad" gaat over smalle vlonderpaadjes door een drassig moerasbos rond het Naardermeer. Voorzichtig moet hier gelopen worden (zie foto).

Na ruim een kilometer komen we op een weids (gemaaid) hooilandengebied met een groep rustige Galloway stieren. We lopen langs veel sloten en plassen met riet en af en toe kikkers die wegspringen van de zonnige oevers. Via een zijpaadje gaan we naar de Vogelkijkhut die vrij uitzicht geeft over het Naardermeer en in de verte zichtbaar de spoorlijn door dit gebied. Naast wat Wilde eenden en een overvliegende Aalscholver waren hier op het moment niet veel vogels te zien. Iets verder bezochten we het kijkscherm Hilversumse Bovenmeent waar mooie plassen zich bevinden met diverse eendensoorten, een Grote zilverreiger en een rondvliegende Torenavalk. Wat verder namen we de provinciale weg, een rustige weg waar in de weilanden Kievieten en Reigers te zien zijn. Mede dankzij het bijzonder mooie septemberweer een geslaagde tocht.

Foto's en tekst: Hans Fondse

Verslag vogelexcursie Reevediep

Op zaterdag 11 september vertrokken we om kwart over negen vanuit Harderwijk en reden via de polder richting Elburg om de vogelhut in het Drontermeer (net boven Elburg) en de zogenaamde "Oliebollen" (eilandjes in het Drontermeer) te bezoeken. Helaas was door de monumentendag Elburg Vesting een onneembare vesting geworden. Doordat we ruim rondom Elburg moesten rijden was de rit direct naar het Reevediep het snelst. Via de nieuwe Nieuwendijkbrug (vanaf 2019) reden we over het Reevediep. Aan de Kamper kant zijn goede parkeerplaatsen gemaakt.

Allereerst liepen we een paar honderd meter terug over de brug met goed zicht op het Reevediep. Dit is gemaakt in het kader van "ruimte voor de rivier" zodat bij bijzonder hoog water de kade van Kampen niet overstroomt. Door het openen van een sluis kan de watermassa richting Drontermeer stromen. Dankzij het onder water zetten van landbouwarealen is hier ook een fantastisch vogelgebied ontstaan. We liepen over het fietspad vanaf de brug richting de spoorbrug met zicht op onder water staande landbouwgebieden. Direct was duidelijk dat voor veel ruiende eenden dit een goed gebied is. Ondanks het wat kleurloze verenpak herkennen we naast groepjes Wilde eenden veel Krakeenden, Tafeleenden en Wintertalingen. Steeds vlogen groepen Kievieten over. Op het pad steeds een aantal Gele kwikstaarten (zie foto) en in de distels groepjes Putters. In het water waren veel planten en nog enkele bloeiende Zwanenbloemen te zien (zie foto).

Iets voor de spoorbrug een tiental Lepelaars in de zon te zien. Helaas hoorden of zagen we geen Roerdomp die hier wel vaak wordt waargenomen. Omdat een volledige rondgang wat te ver was zijn we bij de spoorbrug teruggelopen. Met de auto zijn we via de Kamper(zee)dijk naar de Oliebollen gegaan. Hier was op dit moment niet zo veel bijzonders te zien en verder in de mooie vogelhut in het Drontermeer geen rietvogels meer. Daarvoor moesten we vroeger in de tijd en jaargetijde aanwezig zijn geweest. Een bezoek aan een mooi en heel boeiend gebied!

Tekst: Hans Fondse

Foto's: Volkert Bakker

Fête de la Nature vrijdag 3 en zaterdag 4 september 2021

Samen met NMP-Ermelo hebben we gezellige dagen gehad in de Natuurtuin de Zandkamp tussen de Konijnenwal en de Zandkampweg in Ermelo-West.

Gezellig én leerzaam. Vrijdagavond een doedelzakspeler en op zoek naar nachtvlinders. Zaterdag opnieuw muziek in de tuin met rondleidingen, kabouterspeurtocht en kleine beestjes. Vrijdagavond een doedelzakspeler en op zoek naar nachtvlinders. Zaterdag opnieuw muziek in de tuin met rondleidingen, kabouterspeurtocht en kleine beestjes.

Meer info over de vrijdag.

Wist je dat de Natuurtuin niet alleen één grote bloemenzee is, maar ook een prachtige akoestiek heeft? Dat bleek toen Jan van Doornum vrijdagavond met zijn doedelzak door de tuin liep. Voor veel mensen een nieuwe ervaring.

En daarna kwamen de nachtvlinders aan hun trekken. Dick had het weer prima georganiseerd. Met hulp van Remco en Violet en hun twee schermen en lampen zijn er die avond wel 66 soorten gezien en vastgelegd op de foto. Het is altijd weer een aparte belevenis als je je realiseert wat er 's nachts allemaal rondvliegt.

Visstaartje

Uil Agaatvlinder

En over de zaterdag.

De zaterdag was het de hele dag gezellig druk. Met een piek op de momenten dat er muziek werd gemaakt. 's Ochtends was het de beurt aan Estia en Marlinde de Wolf met viool en saxofoon. 's Middags zong Jos Jongeling en begeleidde zichzelf met zijn gitaar. Daar tussendoor werd er informatie gegeven en waren er folders over de voordelen om je tuin zo groen mogelijk te maken met zo min mogelijk stenen en over het NMP en over de KNNV. Natuurlijk kon je vrij rondwandelen in de tuin, maar ook samen met een gids, die je op de speciale plantjes en de geschiedenis van de tuin kon vertellen. Voor de kinderen was er het kabouter pad en de kabouterspeurtocht.

En natuurlijk was er koffie, thee en limonade.

Excursie Speuldepad

Met 9 wandelaars liepen we zaterdag 28 augustus een deel van het Speuldepad. Van het pad, dat in juli 2020 is geopend, hebben we vorig jaar tijdens een excursie al het gedeelte gelopen in Speuld. Nu liepen we het noordelijke deel, langs de beek, door Leuvenum en over de heide.

In het bos werden we spreekwoordelijk 'getrakteerd' op al enkele paddenstoelen, waaronder de kostgangersboleet en het kleverige koraalzwammetje. Bij hotel de zwarte boer hebben we even koffie gedronken en wat lekkers genuttigd. De route werd vervolgd richting de heidevelden op het landgoed van huize te Leuvenum. Ondanks dat het al eind augustus was, was de heide nog volop in bloei. Dat was een prachtig gezicht. Aan de rand van de heide vonden we op meerdere plekken grondster. Deze rode lijstsoort tref je vaker aan bij heidegebieden, met name aan de randen van de zandpaden, waar het water makkelijk langs stroomt.

In het bos werden we spreekwoordelijk 'getrakteerd' op al enkele paddenstoelen, waaronder de kostgangersboleet en het kleverige koraalzwammetje. Bij hotel de zwarte boer hebben we even koffie gedronken en wat lekkers genuttigd. De route werd vervolgd richting de heidevelden op het landgoed van huize te Leuvenum. Ondanks dat het al eind augustus was, was de heide nog volop in bloei. Dat was een prachtig gezicht. Aan de rand van de heide vonden we op meerdere plekken grondster. Deze rode lijstsoort tref je vaker aan bij heidegebieden, met name aan de randen van de zandpaden, waar het water makkelijk langs stroomt.

Langs dit pad hebben we onze meegebrachte lunch genuttigd Tijdens de 9,5 km lange wandeling hadden we even een miezerbui maar voor de rest bleef het droog. Langs de Postweg, op weg naar de parkeerplaats van landgoed Staverden zagen we nog een Peterselievlier. En in de tuin van het landgoed zaten in een oude monumentale boom porseleinzwammen, wat aangeeft dat de boom niet gezond is. Het was een landschappelijk mooie en afwisselende wandeling, die in een andere jaargetijde ook de moeite waard is om te lopen.

Tekst: Ronald van Veen

Foto's: Ronald van Veen en Ati Vijge

Verslag van de excursie naar de Paradijselijke omgeving van Barneveld

Op 19 augustus 2021 maakten we met 10 deelnemers een mooie wandeling over de landgoederen Klein Bylaer en Het Paradijs. Twee naast elkaar gelegen gebieden met totaal verschillende biotopen. Een van de deelnemers kwam uit Barneveld en beschouwde het gebied als zijn 'achtertuin' en wist er veel over te vertellen, wat de excursie nog interessanter maakte.

De beekjes zijn passeerbaar gemaakt voor de vissen.

We begonnen met de natte heide van Klein Bylaer (Erica) en vonden nog een kleine plek met klokjesgentiaan. Wel veel Kleine zonnedauw en hier en daar een sliertje moeraswolfsklauw. Door sommige deelnemers werd zeer gedetailleerd gekeken en zo ontsnapte zelfs een piepkleine watersalamander op een bruin blad op de grond niet aan onze aandacht. Langs het vlonderpad groeiden enkele jonge koningsvarens. In een poel horen we de dodaars.

Na Klein Bylaer bezochten we Het Paradijs, wat ook cultuurhistorisch zeer interessant was. Hier en daar een monumentale boerderij en de Kleine Barneveldse Beek, die weer meandert. We passeren eeuwenoude iepenstoven, die geen last hebben gehad van de Iepziekte. Om te lunchen worden 'banken' gerealiseerd door dode stammen bij elkaar te leggen en ook nog op 1,5 m afstand. Interessant is ook de indrukwekkende vistrap, waarbij vissen een stuw kunnen passeren via een bypass. Tijdens de wandeling zien we o.a. grote egelskop, watermuur, watergentiaan en borstelkrans. Prachtig zijn ook de donkere weidebeekjuffers. De eerste paddenstoelen verschijnen al, zoals de dooiergele mestzwam en waarschijnlijk de biefstukzwam. Deze zat op een boom boven het water en konden we niet helemaal van dichtbij bekijken. Op een brem zitten veel gallen veroorzaakt door de galmijt *Aceria genistae*. Het was een fijne excursie, waarin vele aspecten van natuur en cultuur aan bod kwamen.

De bremstruiken zitten vol met gallen van de brembolletjes mijt.

Foto's en tekst: Annemarie Fondse

Verslag van de Boetelerveld wandeling bij Raalte

Zeven leden reisden af naar het Boetelerveld. Daar aangekomen vertelde Michiel bijzonderheden over dit Natura 2000-gebied, terwijl Ati onderweg op de vele rupsen wees. Het eerste insect dat gespot werd was een rups van de witte tijger, een beervlindersoort. In het gebied werden minstens 10 verschillende soorten rupsen gevonden: enkele grote rupsen van de nachtpauwoog en een paar hermelijnvlinderrupsen o.a. langs de kanten van het pad bloeiden verschillende nectarplanten waarop enkele citroenvlinders te vinden waren.

Rupsje

Ook de nachtvinders waren aanwezig in de vorm van het rozenblaadje, behorend tot de beervlinder-familie en het vuurmotje, een micro. Er waren ook al enkele paddenstoelsoorten tevoorschijn gekomen; parelamaniet, ruitjesbovist en parelstuifzwam. Op verschillende zanderige, kale gedeelten van het pad waren nestjes te zien van de bijenwolf. Dit insect zelf zagen we ook maar zonder bij. In de omgeving van deze nesten liepen ook enkele goudwespen rond. Zij loerden op een kans om hun eitjes te deponeren in de nestjes van de bijenwolven.

Onderweg naar het ven, dat al gedeeltelijk leeg gepompt was om vernieuwd te worden kwamen we de "nieuwe" boswachter tegen. Hij heeft een tijdje met Michiel staan praten. Bij het ven was niet veel te zien, wel stonden er kleine ratelaar en stijve ogentroost. Onderweg zagen we niet veel libellen: enkele heidelibellen en een gewone oeverlibel o.a. op de terugweg kwamen we de "oude" boswachter tegen. Boven de paarse heide met enkele jeneverbessen scheerde een boomvalk aan het einde van onze tocht. Ter afsluiting dronken enkele leden nog een kopje koffie in het vroegere poortgebouw van de familie Bentinck. Dit was een excursie met bijzondere belevenissen.

Tekst en foto: Annemarie Kooistra

Lessen uit de Leemputten.

Verslag van de excursie van 26 juni 2021.

foto: Roel Pannekoek

In de Leemputten valt altijd veel te leren. Dat bleek ook tijdens deze excursie weer. Het was de eerste dag van de ruime versoepelingen betreffende de coronamaatregelen en zo konden we met 19 deelnemers het veld in. Wel opgesplitst in kleinere groepjes en bijzondere waarnemingen werden van voor naar achter doorgegeven. Annemarie Kooistra onze superexpert op het gebied van planten en insecten liep voorop met een groepje. Ati, gespecialiseerd in rupsen, liep wat meer in de achterhoede. En iedere waarneming van een rups werd naar achteren doorgeseind. Hier viel een interessante les te leren. "Ati, een rups! Is het een rups? Natuurlijk is het een rups! Is niet elke rups een rups, dan?" Nee dus, een 'rups' kan bijvoorbeeld ook de larve van een sluipwesp zijn. De tweede vraag van Ati was steevast: "is hij harig?" Dit is blijkbaar al een belangrijk determinatiekenmerk. De rups van een vlinder heeft maximaal 4 paar buikpoten en de larve van een sluipwesp heeft er meer dan 4 paar.

foto: Ati Vijge

Ook keken we goed naar de diverse soorten uit de russenfamilie (Juncaceae). Is het nu paddenrus of veldrus. Beide soorten hebben bladeren, de planten zijn groter dan 20cm en hebben hoofdjes van samengestelde bloeiwijzen. Het merg van de veldrus heeft geen tussenschotten en het merg van de paddenrus wel. Beide soorten werden aangetroffen. Het is altijd weer bijzonder om in de Leemputten te mogen zijn. Al vonden we de orchideeën dit jaar wat klein. Nog het gevolg van drie extreem droge jaren? Verder zagen we een keur aan bijzondere planten, zoals stijve moerasweegbree, kleinste egelskop, knollathyrus en beenbreek.

foto: Roel Pannekoek

We deden nog een paar leuke waarnemingen. Een klein gifgroen rupsje van een groentje. Dit is een klein vlindertje uit de blauwtjesfamilie, een harsbijtje en een geisha. Die naam klinkt. Dus zoeken in de struik naar een flinke vlinder. Maar het was microwerk. De geisha is een pieplei zwart motje van amper vier mm. Het was fijn om na lange tijd zo met elkaar weer eens te kijken en te genieten.

Tekst: Anne-Marie Fondse